

Blondel tükör

(részletek)

Josefa de Óbidos: Agnus Dei

A gyapjúpulóveremből néha hallani
ahogy felsírnak
mint a tengeri kagylókban a hullámzást
tompán hallani
ahogy felsírnak mint a csecsemők
a birkák
kis barikák vágáskor
a gyapjúpulóveremen
a nyakkivágás alatt egy apró
rozsdafolt
lehullott aszott virágszirom
törperózsa szirma lehet ilyen
vagy spanyolmeggy húsa cseppje
ha jól emlékszem
pörköltzsaft csöppent oda
bérmálás után
ebéd közben
csípős zöldpaprika
zsibbasztotta le a szám szélét
és miközben
az ostyát igyekeztem ujjal
lepiszkálni
lekaparni szájpadrólasmról
a pörköltzsaft lecsöppent

lehullott
a fehér gyapjúpulóverre
az oltár előtt álltunk
isten mosolygó barikái
közben a tömjénszagban néhányan
öklendezni kezdtek
röhögtünk
a galócaként
kuporgó nénik
zsolozsmáztak
sorvégeken pisszegtek
morogtak
az oltárképen is
virágkoszorút fontak köré
liliomokból
meg törperózsaféjekből
mosolyog a bárány
a virágos réten
ha tudná hogy nemsokára
pörköltszaftos lesz
a tömjénszagú gyapjúpulóverem
talán nem is mosolyogna
olyan önfeledten
az a folt jelenthet valamit
jelképesen mondani akar valamit
csak a mondanivalót is
lezsibbasztotta a csípős paprika
ezek után még csak
attól félek
síró barikákkal van tele
a faggyúszagú mennyország.

Hantai Simon: Bendő

Mióta először
mesélték a kiscigancocót
félek
félek a svarglitól
a padláson lógó
feneketlen bendőtől
tudom felfal
házat kutyát papagájt
felfal engem is
ha nem vigyázok
résen kell lenni ha
ha egyszer elgurul a svargli
legurul a létrán
közben felfalja a létrát
kigurul a kamrából
közben felfalja a kamrát
végiggurul a konyhán
közben felfal
sparheltot edényt tálalót
bőrkötéses mesekönyvet
mióta először meséltek
a kiscigancocóról
fél szemmel mindig
ott ülök a padláson
és nézem mikor reped ki
a feneketlen bendő
mikor ömlik ki belőle
ház kutya papagáj
a megdermedt szivárványszín
csak a kék hiányzik belőle
de a kékeknek
nem vagyok szakértője
a kék t. orbán ottó asztala
végtelen azúrral meg indigóval operál
én inkább a barnákat
a krémeket

és a sült hús színeit preferálom
a padláson szétszórt
újságok sült hús-színét
és a svargli barnáját
fenn ülök a padláson
nézem
várom
mikor reped ki
a feneketlen bendő
mikor kapom vissza
házamat kutyámat papagájomat
régibőrkötéses mesekönyvemet.

Hannah Höch: Család

Otthon a kombájn
minden nap meghágt a cséplőgépet
éveken át
erre a robajra ébredtem
látszott
füstszagú izzadtságban úszik
a búzamező
hallgattam ahogy
csapágyba fúródik a tengely
csikorogva moccan
tengelyünk a horizont
tengelyünk a kalászkok
tűszerű hegyei által kipontozott
világoskék milliméterpapír csíkja
a kombájn egyre csak zakatolt
fújtatott mint szívbajos szerető
félálomban vártam
mikor önti el a kalászból kipattogott
búzaszemeket
a szivárványos fekete fáradtolaj.